

CORPOLOGIA

NUMERO 22
AGOST 2016

Foto Portada: Denys Blacker
Foto Contraportada: Joan Balalnyà
Fotògrafs: Denys Blacker, Julliette Murphy, Carlus Camps, Núria Iglesias, Joan Balalnyà
Coordinació: Denys Blacker
Maquetació: Núria Iglesias i Denys Blacker
Traduccions: Natàlia Espinet
Correccions: Natàlia Espinet

Dipòsit Legal: Gl.1553-2012
ISSN 2014-8178

© de les imatges i els textos: Els seus autor@s

22

CORPOLOGIA

CORPOLOGIA és una trobada independent i lliure de persones interessades en explorar la presència i l'acció a través d'obres que es puguin oferir en directe. El format de les obres és lliure i d'una durada màxima de 5 minuts cadascuna.

El grup estarà obert a propostes d'altres creadors/es de qualsevol disciplina artística.

Normalment treballem sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona porta tot allò que necessita per desenvolupar la seva acció. Després de cada trobada qualsevol persona que hagi estat present, pot contribuir amb textos i/o imatges de les seves accions que seran publicades a la revista - *Per més informació i propostes cal que envieu un correu electrònic a info@ gresolart.com*

CORPOLOGIA 22 es va celebrar el dia 26 de maig i 23 d'octubre de 2016 al Bar l'Escola, de La Pera (Girona). A la 22ª trobada hi han participat 11 artistes. Hem creat un espai únic d'intercanvi i de mútua comprensió on qualsevol persona pot presentar obres, pensaments, idees, inquietuds, opinions i, en definitiva, qualsevol forma d'expressió que parteixi de la presència i de l'acció. Junts/es celebrem la nostra llibertat, igualtat i fraternitat. Els temps són fràgils i entre desastres i crisis estem creant una nova manera de fer per poder afrontar la incertesa econòmica i social que vivim. És important per nosaltres mantenir la independència de la trobada i la revista. Això ho aconseguim construint relacions i sinergies basades en els valors humans, l'altruisme i la creativitat. Junts/es estem construint una riquesa comuna que no té preu.

CORPOLOGIA es un encuentro independiente y libre de personas interesadas en explorar la presencia y la acción a través de obras que se puedan ofrecer en directo. El formato de las obras es libre y de una duración máxima de 5 minutos cada una.

El grupo estará abierto a propuestas de otros creadores/as de cualquier disciplina artística.

Normalmente trabajamos sin montaje técnico ni escenográfico i cada persona trae todo aquello que les es necesario para desarrollar su acción. Después de cada encuentro cualquier persona que haya estado presente, puede contribuir con textos i/o imágenes de sus acciones que serán publicadas en la revista - *Para más información y propuestas es necesario que enviéis un correo electrónico a info@gresolart.com*

CORPOLOGIA 22 se celebró el día 26 de mayo de 2016 en el Bar l'Escola, de LA Pera (Girona) .En 22º encuentro han participado 11 artistas. Hemos creado un espacio único de intercambio y de mutua comprensión donde cualquier persona puede presentar obras, pensamientos, ideas, inquietudes, opiniones y, en definitiva, cualquier forma de expresión que parta de la presencia y de la acción. Juntos/as celebramos nuestra libertad, igualdad y fraternidad. Los tiempos son frágiles y entre desastres y crisis estamos creando una nueva manera de hacer para poder afrontar la incertidumbre económica y social que vivimos. Es importante para nosotros mantener la independencia del encuentro y la revista. Esto lo conseguimos construyendo relaciones y sinergias basadas en los valores humanos, el altruismo y la creatividad. Juntos/as estamos construyendo una riqueza común que no tiene precio.

http://corpologialiveart.blogspot.com

JULIETTE MURPHY - THERE'S NOTHING LIKE EATING HAY WHEN YOU'RE FAINT
NATÀLIA ESPINET & PIRÒMANA D'ARGOS - EL SOMNI DE VENUS
ADA VILARÓ - DESPRES DE TOT, XOCOLATA
CARLUS CAMPS I TORNAR - EL TRASVAS
MIREIA ZANTOP - AROUNDSOUNDAROUND
PALOMA ORTS PASCUAL - RESOPLIDO
SUSANNA PRUNA - NEUROSI
CLARA GARÍ - DESCARTA
DENYS BLACKER - ÀSTAT
ARKADI LAVOIE LACHAPELLE -QUINA IMPORTÀNCIA TENEN LES TRANSICIONS?
LESLEY YENDELL - EXPIRA INSPIRA .0

JULIETTE MURPHY

THERE'S NOTHING LIKE EATING HAY WHEN YOU'RE FAINT

NO HAY COMO COMER HENO CUANDO UNO SE SIENTE DESMAYAR

`There's nothing like eating hay when you're faint,' he remarked to her, as he munched away.

`I should think throwing cold water over you would be better,' Alice suggested: `or some sal-volatile.'

`I didn't say there was nothing better,' the King replied. `I said there was nothing like it.'

Which Alice did not venture to deny.

Alice through the Looking Glass, Lewis Carroll (1871) chapter VII.

No hi ha res com menjar fenc quan et sents desmaiar", ell li va remarcar a ella, mentre mastegava amb plaer.

`Jo pensaria que llançar-te aigua freda per sobre seria millor," va suggerir l'Alícia: `o alguna sal volàtil.'

`No he dit que no hi hagués res millor", va replicar el rei. `He dit que no hi havia res com això."

El qual l'Alícia no es va aventurar a negar.

Alícia a través del mirall, Lewis Carroll (1871) Capítol VII.

'No hay como comer heno cuando uno se siente desmayar,' comentó, mientras mascaba con gusto.

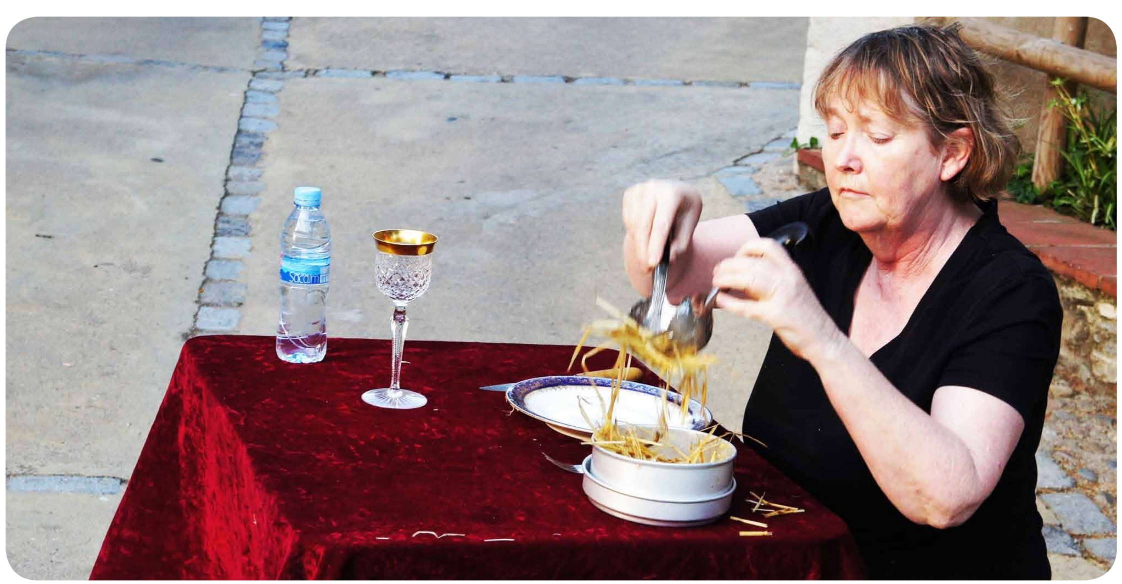
'Estoy segura de que una rociada de agua fría le sentaría mucho mejor,' sugirió Alicia: 'o unas sales volátiles.'

'Yo no dije que hubiese algo mejor,' replicó el Rey. 'Dije que no hay nada semejante.'

Una afirmación que Alicia no se atrevió a contradecir.

Alícia a través del Espejo, Lewis Carroll (1871) capítulo VII.

NATÀLIA ESPINET & PIRÒMANA D'ARGOS

EL SOMNI DE VENUS

EL SUEÑO DE VENUS

Transmetre el blanc, el foc i el negre a través del reflex cíclic de les marees.

Fer de la mutil·lació el contenidor d'un néixer circular on la sang de la carnadura és silenci.

Silenci que escolta en el fang les generacions de dones que criden ofrenant les ferides.

Transmitir el blanco, el fuego y el negro a través del reflejo cíclico de las mareas.

Hacer de la mutilación el contenedor de un nacer circular donde la sangre de la encarnadura es silencio.

Silencio que escucha en el barro las generaciones de mujeres que gritan ofrendando las heridas.

ADA VILARÓ

DESPRÉS DE TOT, XOCOLATA

DESPUÉS DE TODO, CHOCOLATE

LATE espera

LATE de bategar

Cuando. se batega i s'espera,

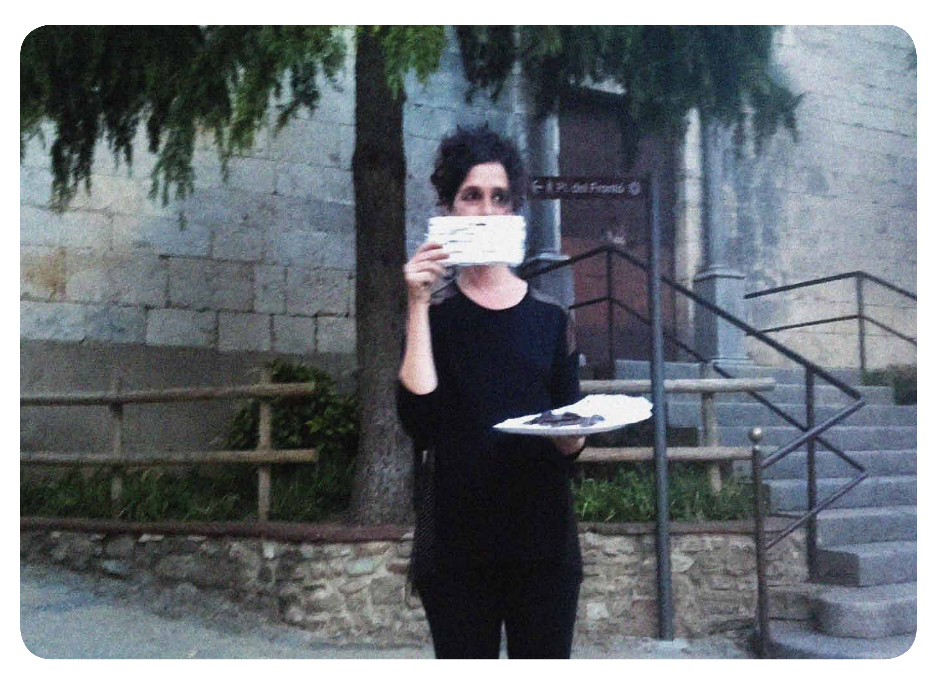
No ho oblidis: hi ha xocolata a la teva nevera.

LATE espera

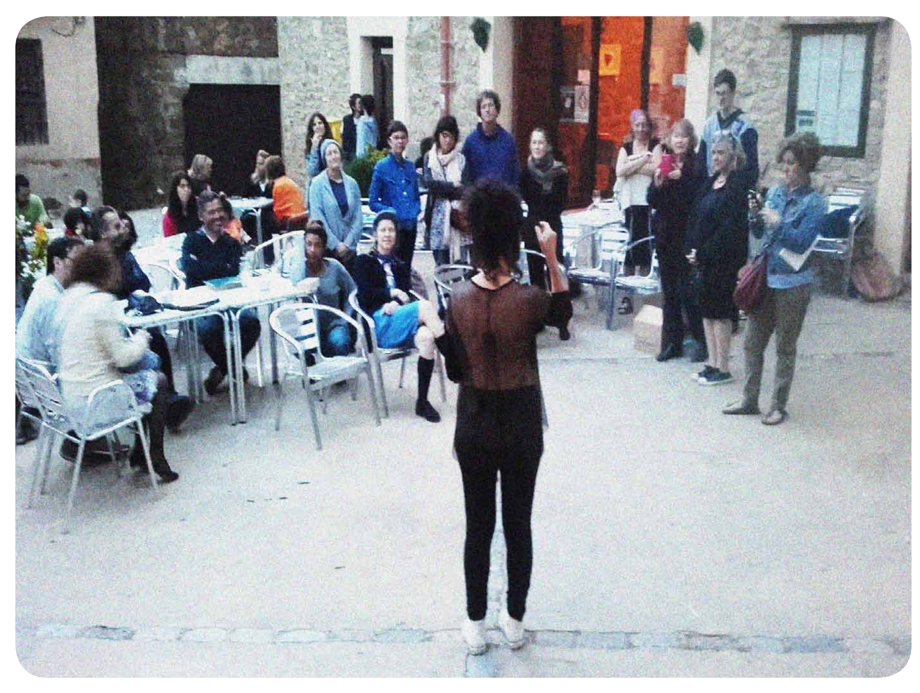
LATE de latir

Cuando. se late y se espera,

No lo olvides: hay chocolate en tu nevera.

CARLUS CAMPS I TORNAR

EL TRASVAS

Fes una donació !!!

dóna'm la teva aigua,

la que tens dins el teu cos.

És per a un transvasament cap a uns altres,

uns altres que la malgastin, però tu has de ser solidari.

Ells sabran perquè ho fan.

Vulguis o no vulguis hauràs de fer una aportació econòmica

perquè l'estat té un contracte amb l'empresa, i diu ara la norma

que tu has de pagar, donis o no donis aigua.

Ara d'aquí poc entraran en disposició uns nous apartats,

i estaràs obligat a donar-la.

Haz una donación !!!

Dame tu agua,

la que tienes dentro de tu cuerpo.

Es para un trasvase hacia otros,

otros que la despilfarren, pero tú tienes que ser solidario.

Ellos sabrán porqué lo hacen.

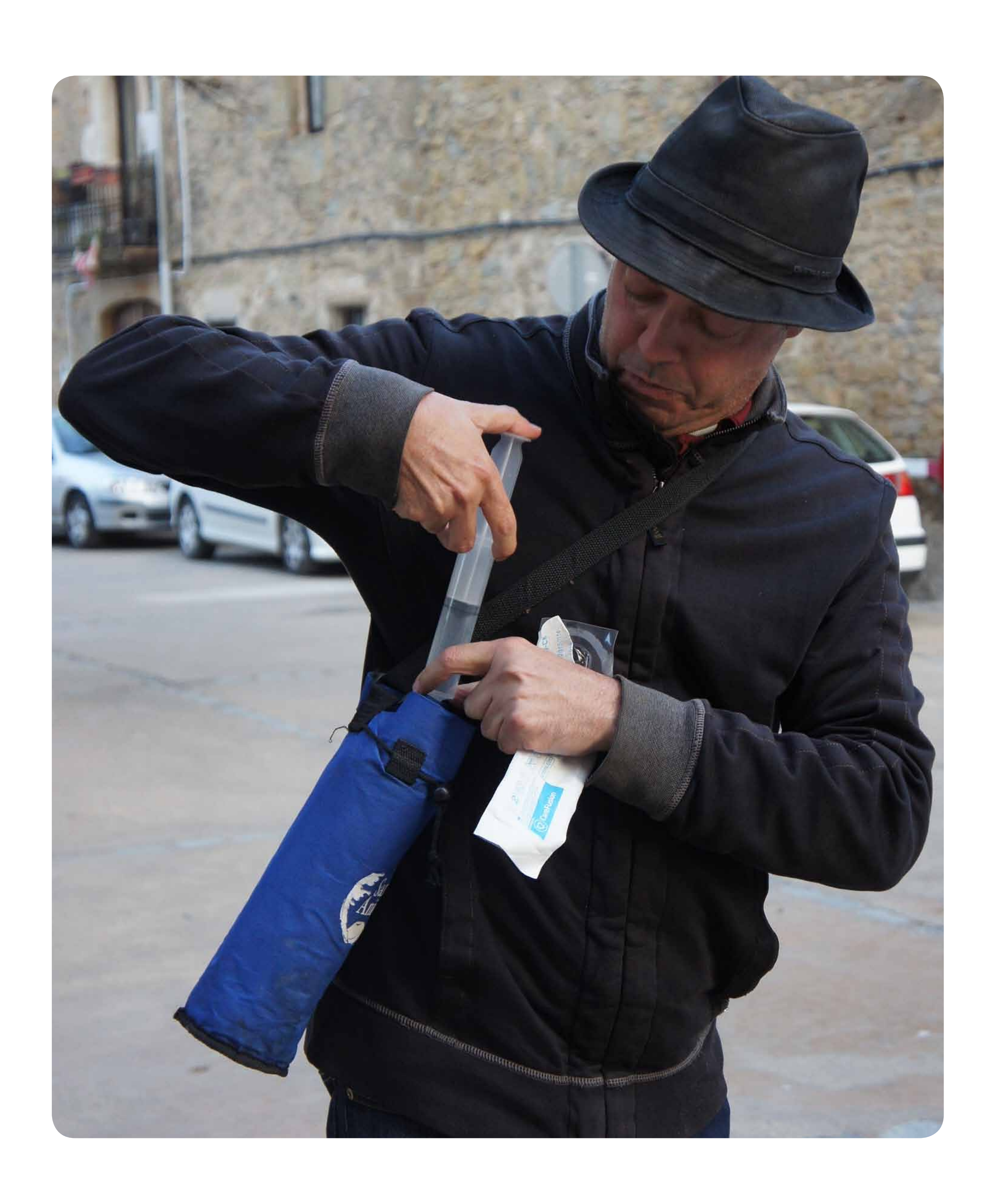
Quieras o no quieras tendrás que hacer una aportación económica

porqué el estado tiene una contrata con la empresa, y dice ahora la norma

que tú tienes que pagar, des o no des agua.

Ahora dentro de poco entrara en disposición unos nuevos apartados,

estarás obligado a darla.

MIREIA ZANTOP
AROUNDSOUNDAROUND

Esborro un bocí del terra.

Esborro (o dibuixo) línies invisibles en expansió circular fins

que la goma s'esgota.

M'estiro al terra.

(Les fotos són mudes, però eloqüents.

Al cercle, obert, ones de sons humans vers el silenci ple d'ocells al cap del campanar.

Sincronia.)

A la butxaca duia un paper amb les paraules

Convoco a tots

a un cos de cossos rodó

obert endins a l'escolta del res-so comú

obert enfora a l'escolta del seu so.

Borro un espacio del suelo.

Borro (o dibujo) líneas invisibles en expansión circular hasta

que la goma se agota.

Me estiro en el suelo.

(Las fotos son mudas, pero elocuentes.

El círculo, abierto. Ondas de sonidos humanos
hacia el silencio de los pájaros sobre nuestras cabezas.

Sincronía.)

En el bolsillo llevaba un papel con las palabras:

Convoco a todos

a un cuerpo de cuerpos redondo

abierto hacia dentro a la escucha del sonido común

abierto hacia fuera a la escucha de su sonido.

PALOMA ORTS PASCUAL
RESOPLIDO

SUSANNA PRUNA

NEUROSI

NEUROSIS

"Una persona només cau malalta de neurosi si el seu ego ha perdut la capacitat de conduir d'alguna manera la seva libido." (Sigmund Freud)

A mi em venen paraules i composicions estranyes quan la vesteixo: NEUROSI-SI-VULL, NEUROSEJANT, NEUROSFERA, LIBIDINANT-LA-NEURA, NEUROVIDA, paraules que envaeixen CAP, COS, ÒRGANS.

Estat que VE i VA. APAREIX? DESAPAREIX? ES TRANSFORMA? Em pregunto si s'estableix per que és provocada pel mateix NEUROTIC-COS com a resultat d'una pobre habilitat per adaptar-se a l'entorn que no agrada o apareix per la inhabilitat de desenvolupar els propis desitjos.

Potser és convocada, com si per uns dies se li atorgués el permís per trencar patrons biosocials i biopolítics que ES-EM volen imposar per disciplinar EL-MEU-COS.

De vegades penso que sense saber-ho, LA CRIDO AMB SILENCI PER PODER CREAR o potser, CREO PER PODERLA TRANSFORMAR, quan EM visita sovint.

NEUROSI-SI-VULL
NEUROSEJANT
NEUROSFERA
LIBIDINANT-LA-NEURA
NEUROVIDA
CAP, COS, ÒRGANS
VE
VA
APAREIX?
DESAPAREIX?
ES TRANSFORMA?
NEUROTIC-COS
EL-MEU COS
LA CRIDO AMB SILENCI PER PODER CREAR
CREO PER PODERLA TRANSFORMAR
EM

"Una persona solo cae enferma de neurosis si su ego ha perdido la capacidad de conducir de alguna manera su libido". (Sigmund Freud)

A mí me vienen palabras y composiciones extrañas cuando la visto: NEUROSIS-SI-QUIERO, NEUROSEANDO, NEUROSFERA, LIBIDINANDO-LA-NEURA, NEUROVIDA, Palabras que invaden CABEZA, CUERPO, ÓRGANOS.

Estado que VIENE y VA. ¿APARECE? ¿DESAPARECE? ¿SE TRANSFORMA? Me pregunto si se establece porque es provocado por el mismo NEUROTIC-CUERPO como resultado de una pobre habilidad para adaptarse al entorno que no gusta o aparece por la inhabilidad de desarrollar los propios deseos.

Quizás es convocada, como si por unos días se le otorgara el permiso para romper patrones biosociales y biopolíticos que SE-ME quieren imponer para disciplinar EL-MI-CUERPO.

A veces pienso que sin saberlo, LA LLAMO EN SILENCIO PARA PODER CREAR o quizás, CREO PARA PODERLA TRANSFORMAR, cuando ME visita a menudo.

NEUROSIS-SI-QUIERO,
NEUROSEANDO,
NEUROSFERA,
LIBIDINANDO-LA-NEURA,
NEUROVIDA,
CABEZA, CUERPO, ÓRGANOS.
VIENE
VA
¿APARECE?
¿DESAPARECE?
¿SE TRANSFORMA?
NEUROTIC-CUERPO
EL-MI CUERPO
LA LLAMO EN SILENCIO PARA PODER CREAR
CREO PARA PODERLA TRANSFORMAR
ME

CLARA GARÍ

DESCARTA

DESCARTA

Descartes: abandonar les coses abans de morir per no morir abans

Fundacions, arxius, col·leccions, llegats, tenen molt a veure amb el atresorament i amb la impotència per desfer-se del que impedeix avançar, créixer, caminar o nedar. En la joventut sovint em faltaven coses. Les comprava, les demanava, les reciclava. A poc a poc la vida ens encoixina amb objectes pràctics i objectes simbòlics. Algunes coses són tan importants, significants i pesades que sembla impossible retirar-hi l'atenció, si més no per uns dies. Altres objectes en canvi són tan insignificants que resulta incòmode dedicar temps a guardar-los correctament o a desfer-me d'ells. Per una o una altra raó arriben els objectes a la casa, regalats, guanyats, adquirits, heretats. Alguns els obliden els visitants. Uns altres els he recollit del carrer.

Aquesta és una altra: hi ha qui té la capacitat de caminar al pas dels objectes i deixar-los en la posada que toca i hi ha qui té la virtut, i la condemna del col·leccionista. Atrapar el que ens sorprèn, el que admirem, el que estimem , conquistar el rar, el que no tornaràs a trobar. No és necessàriament el que costa més diners, sinó el cromo que falta en l'àlbum innocent. L'esperit col·leccionista és innat o s'aprèn a casa? Des de la infància he atresorat pedres, xapes d'ampolla, botons, postals, nines, herbes dissecades. No n'hi ha prou amb posseir-les, cal classificar-les, ordenar-les, donar-los nom i nombre, fins a descobrir quines poden faltar.

Per tot això, avui mateix començo a alliberar la meva casa, i la meva vida, d'un pes excessiu d'objectes, i sobretot d'una relació excessivament temporal amb les coses: renuncio al fet que els objectes escriguin el meu passat i per a això haig de desfer-me de més de la meitat de les meves coses.

Ja sé que he parlat fa anys de fer-ho, que no és la primera vegada que m'ocupa aquesta qüestió. Però ara va de debò, i com mai.

Descartes: abandonar las cosas antes de morir para no morir antes

Fundaciones, archivos, colecciones, legados, tienen mucho que ver con el atesoramiento y con la impotencia para deshacerse de lo que impide avanzar, crecer, caminar o nadar. En la juventud a menudo me faltaban cosas. Las compraba, las pedía, las reciclaba. Poco a poco la vida nos acolcha con objetos prácticos y objetos simbólicos. Algunas cosas son tan importantes, significantes y pesadas que parece imposible retirar la atención, siquiera por unos días. Otros objetos en cambio son tan insignificantes que resulta incómodo dedicar tiempo a guardarlos correctamente o a deshacerme de ellos. Por una u otra razón llegan los objetos a la casa, regalados, ganados, adquiridos, heredados. Algunos los olvidan los visitantes. Otros los he recogido de la calle.

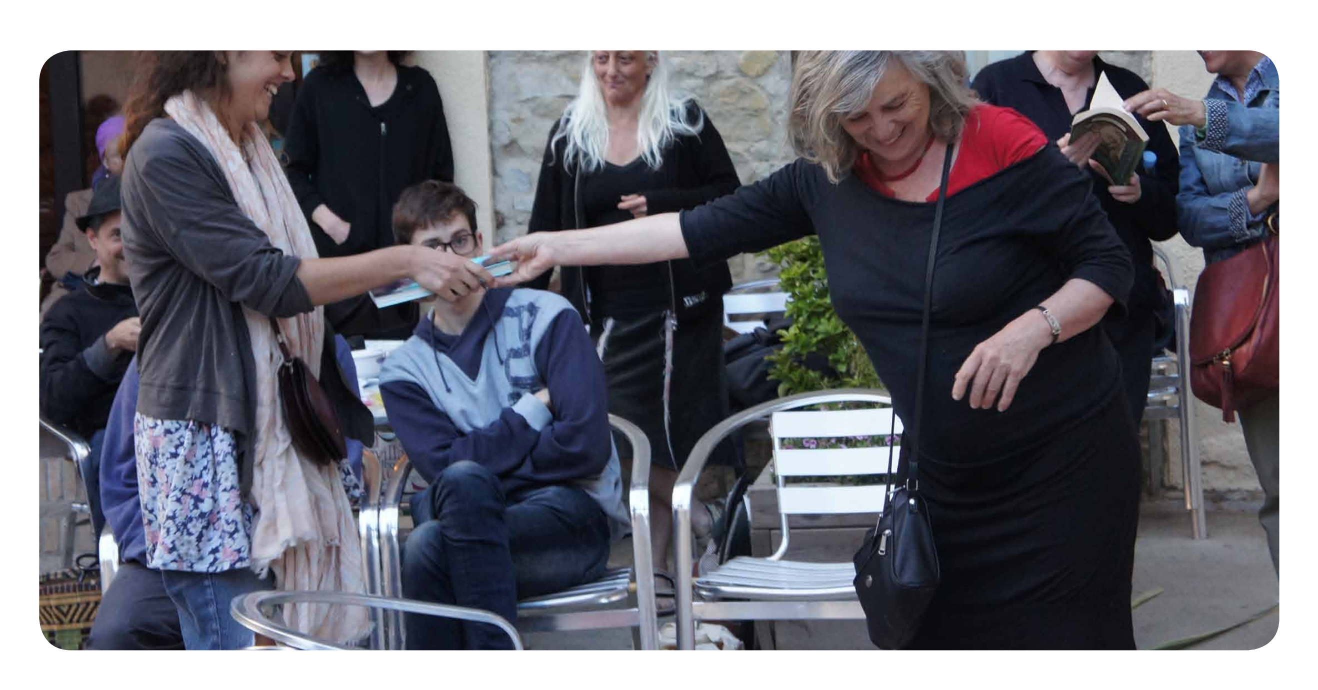
Esa es otra: hay quien tiene la capacidad de caminar al paso de los objetos y dejarlos en la posada que toca y hay quien tiene la virtud, y la condena del coleccionista. Atrapar lo que nos sorprende, lo que admiramos, lo que amamos , conquistar lo raro, lo que no vas a volver a encontrar. No es necesariamente lo que cuesta más dinero, sino el cromo que falta en el álbum inocente. ¿ El espíritu coleccionista es innato o se aprende en casa? Desde la infancia he atesorado piedras, chapas de botella, botones, postales, muñecas, hierbas disecadas. No basta con poseerlas, hay que clasificarlas, ordenarlas, darles nombre y número, hasta descubrir cuáles pueden faltar.

Por todo esto, hoy mismo empiezo a liberar mi casa, y mi vida, de un peso excesivo de objetos, y sobre todo de una relación excesivamente temporal con las cosas: renuncio a que los objetos escriban mi pasado y para ello tengo que deshacerme de más de la mitad de mis cosas.

Ya sé que he hablado hace años de hacerlo, que no es la primera vez que me ocupa esta cuestión. Pero ahora va en serio, y como nunca.

Pl. del Frontó

DENYS BLACKER

ÀSTAT

ÁSTATO

L'àstat és un dels elements químics radioactius més rars a la terra. El seu nom ve del grec astatos significant inestable.

El ástato es uno de los elementos químicos radiactivos más raros a la tierra. Su nombre viene del griego astatos que significa inestable.

L'àstat és produït sintèticament bombardejant bismut amb partícules alfa o per la decadència de l'urani. L'àstat és extremadament radioactiu i tots els seus isòtops tenen «mitges-vides» curtes, de 8,1 hores o menys.

El ástato es producido sintéticamente bombardeando bismuto con partículas alfa o por la decadencia del uranio. El ástato es extremadamente radiactivo y todos sus isótopos tienen "medio-vidas" cortas, de 8,1 horas o menos.

No s'ha observat ni s'espera que existeixi cap isòtop estable de llarga vida.

No se ha observado ni se espera que exista ningún isótopo estable de larga vida.

L'àstat-211 té una energia significativament més alta que l'isòtop anterior, perquè té un nucli amb 126 neutrons, i 126 és un número màgic que correspon a una closca de neutró omplerta.

El ástato-211 tiene una energía significativamente más alta que el isótopo anterior, porque tiene un núcleo con 126 neutrones, y 126 es un número mágico que corresponde a un caparazón de neutrón lleno.

En la física nuclear, un nombre màgic es refereix a un nombre de nucleons (siguin protons o neutrons) que són arranjats en closques completes dins del nucli atòmic. El set nombres màgics més reconegut són 2, 8, 20, 28, 50, 82, i 126.

En la física nuclear, un número mágico se refiere a un número de nucleones (sean protones o neutrones) que son arreglados en caparazones completos dentro del núcleo atómico. Los siete números mágicos más reconocido de son 2, 8, 20, 28, 50, 82, y 126.

Els isòtops grans, amb els nombres màgics de nucleons, existeixen en el que s'anomena una illa d'estabilitat.

Los isótopos grandes con números mágicos de nucleones existen en lo que se llama una isla de estabilidad.

Només hi ha un format per a un quadrat màgic de 3×3. Això va ser escrit a la Xina antiga, i es va anomenar Lo Shu. Es diu que l'Emperador Yu ho va descobrir mentre observava les marques a la closca d'una tortuga divina gegant, que va aparèixer de les aigües de la inundació del riu Luo.

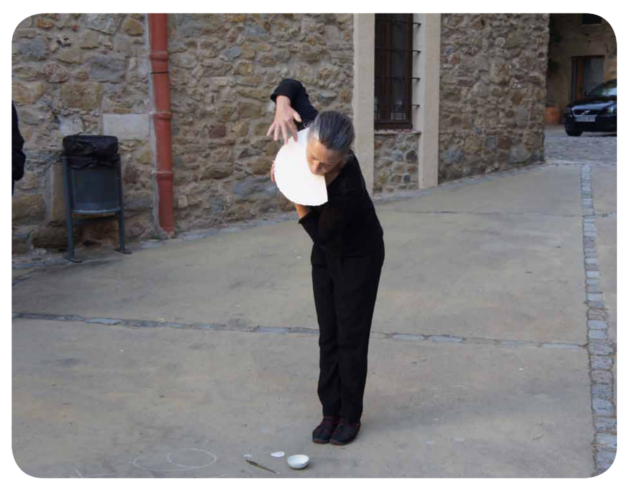
Hay sólo un formato para un cuadrado mágico de 3×3. Esto fue escrito en la China antigua, y fue denominado Lo Shu. Se dice que el Emperador Yu lo descubrió mientras observaba las marcas al caparazón de una tortuga divina gigante, cuando apareció de las aguas de la inundación del río Luo.

També hi ha quadrats alfa-màgics que contenen lletres en comptes de números i que poden ser sumats per lletrejar paraules.

Hay también cuadrados alfamágicos que contienen letras en vez de números y que pueden ser sumados para deletrear palabras.

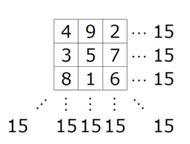
Es creu que els quadrats màgics tenen propietats protectores sobrenaturals i significats màgics.

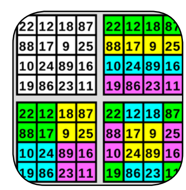
Se cree que los cuadrados mágicos tienen propiedades protectoras sobrenaturales y significados mágicos.

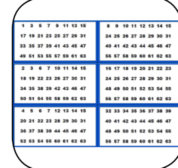

4 9 2 … 15
3 5 7 … 15
8 1 6 … 15
15 15 15 15 15

22 12 18 87
88 17 9 25
10 24 89 16
19 86 23 11

Astatine
85
At
210

Instability

ARKADI LAVOIE LACHAPELLE

QUINA IMPORTÀNCIA TENEN LES TRANSICIONS?

Hacer las transiciones entre las performances con preguntas para descubrir si las transiciones son necesarias entre las performances

L'excellence est-elle l'arme de la conformité
La excelencia sería el arma de la conformidad?
És l'excel·lència l'arma del conformisme?

Est-il possible d'être indépendant dans un monde interdépendant
Sería posible ser independiente en un mundo interdependiente?
És possible ser independent en un món interdependent?

L'Inquisition est-elle un holocauste des femmes
La Inquisición sería el holocausto de las mujeres?
És la Inquisició l' holocaust de les dones?

Est-ce que sans les autres, il n'y aurait pas de hasard
Sin las otras, habría azar?
Sense les altres, hi hauria atzar?

Serait-il plus juste de parler en termes de préparation plutôt qu'en termes de progrès
Sería más justo hablar de términos de preparación en lugar de términos de progreso?
Seria més just parlar de termes de preparació en comptes de termes de progrés?

Est-il possible de rire par plusieurs orifices lors d'une inondation
Durante una inundación, po sería sible reirse por varios orificios?
Durant una inundació, és possible riure per varis orificis?

Est-ce que les personnes queer ont des pouvoirs magiques
Tienen las personas queer poderes mágicos ?
Tenen les persones queer poders màgics?

Si je me gratte la peau morte est ce que je participe à la décroissance économique
Si me rasco la piel muerta, participo en el decrecimiento económico?
Si em grato la pell morta, participo en el decreixement econòmic?

Les rabat-joies sont-ils les pires paternalistes
Los aguafiestas serian los peores paternalistas?
Serien els "aiguafestes" els pitjors paternalistes?

Pourquoi ça semble si rassurant pour mon beau-frère de prédire que nous serons enseignantes en arts plastiques au primaire
Porque puede parecer tan tranquilizador para mi cuñado predecir que en la escuela primaria enseñaremos artes plásticas?
Per què pot semblar tan tranquil·litzador pel meu cunyat predir que en l'escola primària ensenyarem arts plàstiques?

L'amour est-il la confiance faite au hasard
El amor es la confianza en el azar?
És l'amor la confiança en l'atzar?

Est-il important d'être prête avant d'aller dormir
Es importante estar lista antes de ir a dormir?
És important està llesta abans d'anar a dormir?

LESLEY YENDELL
EXPIRA INSPIRA .0

La peça és un continuació del meu interès a treballar amb l'acció d'una manera escultural, explorant les possibilitats d'expressió per l'extensió de forma i llum.

I és un reflexió sobre els moments d'aïllament i desconnexió, i la fuita d'alguna cosa que sembla inevitable.

La pieza es un continuación de mi interés en trabajar con la acción de una manera escultural, explorando las posibilidades de expresión por la extensión de forma y luz.

Y es un reflexión sobre los momentos de aislamiento y desconexión, y el escape de algo que parece inevitable.

